

[Dohrmann]

Ministeren har jo ikke gjort sig til talsmand for ændring af de gældende regler. Det eneste, ministeren meget forsigtigt antyder, er, at det måske kunne være formålstjenligt med et ensartet regelsæt for vesteuropæiske lande vedrørende asyl. Selv dette beskedne pip – hvis jeg må betegne det sådan – er egentlig blevet jordet. Der er ikke flertal for noget som helst.

Det bringer mig til at spørge ministeren: hvis der i løbet af de kommende måneder kommer endnu flere og beder om politisk asyl her i Danmark, hvordan vil ministerens reaktion så være? Vil ministeren så forelægge folketinget forslag om en lovændring, eller vil ministeren komme med en ny redegørelse? Det kan absolut ikke udelukkes, at det sker.

Jeg vil også gerne have ministeren til at svare vedrørende det, der så flot kaldes en rationaliseret sagsbehandling af personer, der eksempelvis kommer fra Iran, fordi de er så mange, om ministeren ikke vil tage det op til nøjere overvejelse. Vi har jo hørt også fra politiets side, at man ikke føler sig helt tryk ved den aftale, der er indgået mellem ministeriet og rigspolitichefen, og som fremmedpolitiet har fået besked om er fremgangsmåden.

Jeg må helt ærligt sige, at som hele hændelsesforløbet har været her i dag, mener jeg egentlig, at de betænkeligheder, ministeren lidt camoufleret giver udtryk for i sin redegørelse, står meget svagt. Selvfølgelig findes der et flertal her i folketingssalen, der har den holdning, at uanset hvor mange der kommer, skal de lukkes ind, og vi har jo bedt om, at nogle af de ordførere satte blot et enkelt tal på, men det må jeg konstatere ikke kan lade sig gøre, det ønsker de ikke.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det skal kun blive nogle ganske få bemærkninger.

Jeg må sige til både hr. Dohrmann og fru Alice Faber, at jeg tror ikke, at vi tjener noget formål ved at drøfte dette spørgsmål om flygtninge fra Iran nærmere. Ellers må jeg bede om mere konkret at få at vide, hvad det er for indvendinger. Som jeg meddelte, er der truffet aftale med rigspolitichefen om behandlingen af disse sager. Ærlig talt ved jeg ikke rigtig, hvad man mener med de ind-

vendinger, der er kommet. Det kan kun være, fordi man ønsker mere bureaukratiske tilstande. Det ville i hvert fald undre mig, hvis hr. Dohrmann skulle have den opfattelse, så det går jeg ud fra at han ikke har.

Hr. Ole Espersen spurgte, om vi havde en nødretssituation i dag. Nej, det mener jeg ikke vi har. Jeg mener heller ikke, at vi har en situation som den, der er nævnt i lovens § 20, som hr. Bernhard Baunsgaard og andre var inde på.

Jeg synes nok, at forventningerne til § 20 er overordentlig store, langt større end det er rimeligt. Hvad er det, der står i § 20? Det er, at hvis der kommer en omfattende indstrømning af flygtninge, så kan deres asyltilladelse inddrages, såfremt tredjeland har erklæret sig villig til at modtage og yde de pågældende beskyttelse. Der er altså flere led, man skal igennem. Navnlig skal det behandles i flygtningenævnet i hvert enkelt tilfælde. Det er ikke sådan, at man, hvis der kommer 5.000 flygtninge på én gang, kan behandle alle sager samtidig. Hver enkelt sag skal behandles i flygtningenævnet. Der skal tages stilling til, om tilstrømningen har været af en sådan art, som er nævnt i § 20. Der skal tages stilling til, om det individuelt for den pågældende er rimeligt, at han mister sin asyltilladelse, og endelig skal der være et tredjeland, der vil modtage dem. Det er vel forkert at sige, at jeg ikke tror, at tredjelændene hænger på træerne, det gør de vel sjældent. Men jeg tror, man får meget vanskeligt ved at få lande til i en sådan situation at erklære sig som modtagere.

Man kan også overveje en anden ting: hvor berettiget er vi til selv ved en betydelig tilstrømning at forlange, at andre lande skal overtage vore problemer? Vi ved jo, at der er overordentlig mange flygtninge rundt omkring i verden. Skal vi sige, at nu skal andre lande først og fremmest tage sig af de flygtninge, vi har givet asyl her i landet, når vi ved, at der er millionvis af flygtninge rundt omkring i verden, der kun venter på at blive bragt, og hvor det kan gå ud over dem? Det vil jo også komme ind i billedet i det øjeblik, vi skal drøfte det.

Hr. Ole Espersen hævdede, at jeg havde sagt noget om, at den socialdemokratiske regering ikke havde styret tilgangen af spontanflygtninge. Det gjorde jeg ikke. Jeg sagde, at tallene for spontanflygtninge var meget